

Sygnatura akt I C 1067/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 08-05-2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Krzyżak

Protokolant: st.sekr.sąd. Dorota Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 27-04-2017 r. w Koninie

sprawy z powództwa **A. D., P. B. wspólników spółki cywilnej (...) Cywilna A. D., P. B.**

przeciwko **G. R. (1) reprezentowanej przez opiekuna prawnego M. G. (1)**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej G. R. (1) solidarnie na rzecz powodów P. B. i A. D. (...) Spółki Cywilnej (...) A. D., P. B. kwotę 444.543,32 zł (czterysta czterdzieści cztery tysiące pięćset czterdzieści trzy złote trzydzieści dwa grosze) z tym, że:

- od kwoty 431.853 zł z odsetkami ustawowymi począwszy od dnia 05.09.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i od dnia 1.01.2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty,

- od kwoty 12.690,32 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie począwszy od dnia 3.03.2017 r. do dnia zapłaty.

2. Oddala powództwo z zakresie żądania odsetek za opóźnienie od kwoty 12.690,32 zł za okres od 21.02.2017 do 2.03.2017 r.

3. Zasądza od pozwanej G. R. (1) solidarnie na rzecz powodów P. B. i A. D. (...) Spółki Cywilnej (...) A. D., P. B. kwotę 45.926,66 zł (czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 10.817 zł kosztów zastępstwa adwokackiego.

4. Zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Koninie) na rzecz: - adwokata M. K. (1) Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 2.214 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu,

- adwokata M. S. (1) Kancelaria Adwokacka w T. kwotę 6.760 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

Małgorzata Krzyżak

Sygn. akt I C 1067/15

UZASADNIENIE

Powodowie P. B. i A. D., wspólnicy spółki cywilnej (...) s.c. wystąpili przeciwko G. R. (1) o zapłatę kwoty 431.853,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 września 2015 r. do dnia zapłaty, zasądzenie kosztów procesu w kwocie 64.827,00 w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 43.200 zł oraz udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zajęcie wierzytelności pozwanej z tytułu rachunku bankowego prowadzonego przez (...) Bank (...) S.A. do kwoty 476.287 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazali, że w dniu 24 marca 2015 r. A. (powinna być A.) D. oraz K. B.,

reprezentująca P. B. działając jako wspólnicy spółki cywilnej (...) s.c. zawarli w formie aktu notarialnego umowę sprzedaży, której przedmiotem miało być prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) położoną w S. przy ul. (...), która według treści aktu miała być zapisana w księdze wieczystej o numerze (...). Przy czynności pozwanej jako osobę całkowicie ubezwłasnowolnioną reprezentowała opiekun prawny M. G. (1), która oświadczyła, że przedmiotowa nieruchomość wolna jest od wszelkich wad prawnych, praw lub ciężarów, na rzecz osób trzecich, także tych nieujawnionych w księgach wieczystych oraz, że nie zostały dokonane żadne czynności prawne lub faktyczne, ani też właściciel nie dopuścił się żadnego zaniechania podjęcia takich czynności, które mogłyby skutkować zmianą stanu prawnego przedmiotowej nieruchomości lub jej obciążenia oraz, że nie są jej znane inne okoliczności mogące mieć wpływ na zmianę wpisu w księdze wieczystej. Obie strony sprzedaży pozostawały w przekonaniu, że sprzedająca jest jedynym właścicielem nieruchomości, nie były świadome istnienia dla nieruchomości drugiej księgi wieczystej, w której własność nie przysługuje wyłącznie pozwanej.

Zgodnie z wnioskiem zawartym w akcie notarialnym zakupiona nieruchomość została odłączona z księgi wieczystej (...) i zapisana w księdze wieczystej (...). Wówczas okazało się, że dla nieruchomości działki o nr (...) położonej w S. przy ul. (...), prowadzona jest druga księga (...), w której jako współwłaściciel są ujawnione inne osoby. Sąd wieczystoksięgowy dokonał wpisu ostrzeżenia o niezgodności pomiędzy stanem prawnym księgi wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym wskazując, że dla działki o nr (...) prowadzone są dwie księgi wieczyste. Sytuacja, w której dla nieruchomości będącej przedmiotem sprzedaży są prowadzone dwie księgi wieczyste stanowi wadę prawną.

Pełnomocnik powodów pismem z dnia 31 lipca 2015 zawiadomił pozwaną oraz jej opiekuna prawnego o ujawnionych wadach. Z uwagi na fakt, iż przedmiot umowy dotknięty był wadą, która nie została usunięta, pełnomocnik powoda w dniu 2 września 2015 r. odstąpił od przedmiotowej umowy sprzedaży nieruchomości oraz wezwał pozwaną do niezwłocznego zwrotu ceny sprzedaży. Żądanie powodów nie zostało zaspokojone, stąd koniecznym było wystąpienie na drogę postępowania sądowego.

Pismem z dnia 21 lutego 2017 r. powodowie rozszerzyli powództwo wnosząc o zasądzenie kwoty 12.690,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2017 r. do dnia tytułem zwrotu kosztów zawarcia aktu notarialnego oraz o zasądzenie dalszych kosztów procesu to jest: 11.716,66 zł kosztów wykonania zabezpieczenia i 1.800 zł kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym (k. 224-234).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Podniosła, że powodowie nie mogą powoływać się na brak wiedzy o wadzie rzeczy skoro, jako osoby profesjonalnie zajmujące się obrotem nieruchomościami z łatwością wskazaną wadę mogli wykryć, wykorzystując w tym celu numer działki i dostępne rejestry ksiąg wieczystych. Powodowie nie wyjaśnili, na jakiej podstawie uznali, że stan prawny ujawniony w księdze wieczystej, w której oprócz pozwanej ujawnione są także inne osoby, jest tym stanem, który odzwierciedla faktyczne stosunki własnościowe. Pozwana podkreśliła, że powodowie odstąpili od umowy na podstawie 560 § 1 KC, jednakże powodowie pozbawili pozwaną możliwości wyjaśnienia przedmiotowej sprawy oraz ewentualnego usunięcia wady (k. 132-134).

Następnie w piśmie z dnia 6 września 2016 r. pozwana podniosła, że niezwłocznie po otrzymaniu korespondencji od powodów podjęła czynności zmierzające do ustalenia stanu faktycznego i potwierdziła, że dla spornej nieruchomości są prowadzone dwie księgi, w jednej księdze jako właścicielka figuruje pozwana, w drugiej jako właściciele figuruje pozwana oraz J. R. i C. S.. Wniosła ona sprawy o stwierdzenie nabycia spadku po J. R. i C. S., a w ramach postępowania o zniesienie współwłasności podniosła ona zarzut zasiedzenia. Podniosła, że powodom znany był stan prawny nieruchomości i istnienie dwóch ksiąg wieczystych oraz że powództwo jest przedwczesne, bowiem nie wezwali oni do usunięcia wady, lecz od razu odstąpili od umowy, a odstąpienie jest nieważne, bowiem sprzedawca natychmiast podjął działania zmierzające do niezwłocznego usunięcia wady. Stan istnienia dwóch ksiąg wieczystych dla tej samej nieruchomości, w której zarówno w jednej jak i w drugiej własność winna figurować na rzecz tej samej osoby nie jest wadą istotną i nie powoduje żadnych ograniczeń w rozporządzaniu nieruchomością przez nabywców (k. 150-152).

Postanowieniem Sądu z dnia 2.12.2015 r. udzielono powodom zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego pozwanej prowadzonego przez (...) S.A. O. 1 w K. ul. (...), (...)- (...) K. o numerze (...) do kwoty 476.287 zł (k. 65-67).

Postanowieniem z dnia 13.04.2016 r. Sąd Apelacyjny w P. oddalił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w K.z dnia 2.12.2015 r. (k. 107-110).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 marca 2015 r. A. D. oraz K. B., działająca w imieniu P. B., jako współnicy spółki cywilnej (...) s. c. zawarli w formie aktu notarialnego Repertorium A Nr 2250/2015 w Kancelarii Notarialnej w S. u notariusza M. C. umowę sprzedaży, której przedmiotem było prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) położoną w S. przy ul. (...), która wg treści aktu była zapisana w księdze wieczystej o numerze (...). Przy tej czynności pozwaną (osobę sprzedającą), jako osobę całkowicie ubezwłasnowolnioną reprezentowała opiekun prawny M. G. (1).

Powyzsza księga wieczysta obejmowała także nieruchomość oznaczoną numerem geodezyjnym (...), z tego względu strony wniosły o odłączenie z księgi wieczystej nr (...) nieruchomości oznaczonej numerem (...) i założenie dla niej nowej księgi wieczystej.

Jak wynika z punktu 2 aktu M. G. zapewniła, że stan prawny księgi wieczystej Kw nr (...) do dnia sporządzania aktu nie uległ żadnym zmianom, a objęta nieruchomość wolna jest od wszelkich wad prawnych, praw lub ciężarów na rzecz osób trzecich (poza opisanymi powyżej), także tych nieujawnionych w księgach wieczystych, że nie zostały dokonane żadne zaniechania podjęcia takich czynności, które mogłyby skutkować zmianą stanu prawnego przedmiotowej nieruchomości lub jej obciążenia oraz, że nie są jej znane żadne inne okoliczności mogące mieć wpływ na zmianę wpisu w księdze wieczystej.

Powodowie zapłacili uzgodnioną cenę sprzedaży w kwocie 441.853,00 zł w całości na rachunek bankowy pozwanej.

Zgodnie z wnioskiem zawartym w treści aktu notarialnego zakupiona przez powodów nieruchomość została odłączona z księgi wieczystej o numerze (...) i została zapisana w księdze wieczystej numer (...). Wówczas okazało się, że dla nieruchomości stanowiącej działkę (...), która była przedmiotem umowy sprzedaży prowadzona jest również inna księga wieczysta o numerze (...), w której jako współwłaściciele ujawnione są inne osoby M. R. i B. R. w (...) częściach, J. R. w (...) części, M. B. w (...) części. Z uwagi na powyższe zarówno w księdze wieczystej o numerze (...) jak i w księdze wieczystej o numerze (...) Sąd Wieczystoksięgowy dokonał wpisu ostrzeżenia o niezgodności pomiędzy stanem prawnym księgi wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym wskazując, że dla działki nr (...) prowadzone są dwie księgi wieczyste. Nadto należy zauważyć, że w księdze wieczystej o numerze (...) w dziale III wpisano ograniczone prawo rzeczowe – służebność gruntową polegającą na prawie przejazdu i przechodu przez działkę (...) na rzecz każdorazowego właściciela działki nr (...).

Do tego czasu strony umowy sprzedaży pozostawały w przekonaniu, iż sprzedająca jest jedynym właścicielem nieruchomości, a ponadto nie były świadome istnienia dla nieruchomości drugiej księgi wieczystej, w której własność nieruchomości nie przysługiwała wyłącznie pozwanej. Dopiero po zakupieniu nieruchomości zarówno powodowie jak i pozwana dowiedzieli się o tym, że dla tej nieruchomości są prowadzone dwie księgi wieczyste i wpisani są jeszcze inni współwłaściciele. Żona P. B. po otrzymaniu tej informacji razem z notariuszem udała się do Sądu Rejonowego w Wydz. Ksiąg Wieczystych w S. i osobiście sprawdzili, że są prowadzone dwie księgi wieczyste i wpisani są jeszcze inni współwłaściciele. Powodowie skontaktowali się z opiekunem prawnym z propozycją, aby zwróciła im pieniądze, a oni zwrócą nieruchomość. Po pewnym czasie opiekun prawny przestał odbierać telefony od powodów.

Z uwagi na ujawnioną rozbieżność pomiędzy ujawnionym a faktycznym stanem prawnym nieruchomości, pełnomocnik powodów, pismem z dnia 31 lipca 2015 r zawiadomił pozwaną o ujawnionych wadach i konieczności

realizowania wszelkich przysługujących powodom praw, nie wykluczając odstąpienia od umowy i żądania zwrotu uiszczonej ceny.

Pełnomocnik powoda w dniu 2 września 2015 r. odstąpił od umowy sprzedaży nieruchomości oraz wezwał pozwaną do niezwłocznego zwrotu ceny sprzedaży. Oświadczenie o odstąpieniu zostało doręczone pozwanej oraz jej opiekunowi prawnemu w dniu 4 września 2015 r.

W dniu 2 września 2015 powodowie zwrócili się do sądu opiekuńczego właściwego dla pozwanej - Sądu Rejonowego w T. – z wnioskiem o wyrażenie zgody na dokonanie przez opiekuna prawnego pozwanej czynności polegającej na zwrocie na rzecz powodów kwoty 431.853,00 zł. Pozwana wniosła o oddalenie wniosku.

W dniu 2 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w K. I Wydział Cywilny na wniosek powodów udzielił powodom zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego pozwanej prowadzonego przez (...) S.A. O. I w K. do kwoty 476.287,00 zł.

Zabezpieczenie zostało wykonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. P. W.. Prawomocnym postanowieniem z dnia 15.04.2015 r. zostały ustalone koszty postępowania zabezpieczającego w kwocie 11.775,60 zł, które w całości zostały pokryte przez wierzyciela. (sygn. akt KM (...)).

G. R. (1), w imieniu której działał opiekun prawny M. G., w dniu 24.04.2016 r. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w (...) o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym J. R., wskazując spadkobierców ustawowych: R. R., C. S., M. R., M. B., F. R. po(...) części. Postanowieniem z dnia 10.01.2017 r. postępowanie zostało zawieszona (sygn. akt INs (...)) Sąd Rejonowy w S.).

G. R. (1), w imieniu której działał opiekun prawny M. G., w dniu 18.04.2016 r. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego we W. o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej M. B. wskazując spadkobierczynię J. K. (1), wnosząc o ewentualne na podstawie art. 670 k.p.c. ustalenie przez sąd spadku z urzędu, kto jest spadkobiercą po zmarłej. Postanowieniem z dnia 12.12.2016 r. postępowanie zostało zawieszona (sygn. akt INs (...)) Sąd Rejonowy we W.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: K. B. (k. 159-160) J. K. (2) (k. 216-217), przesłuchania stron (k. 256-258), aktu notarialnego z 24 marca 2015 r. sporządzonego w Kancelarii Notarialnej M. C. (k.19-23), postanowienia Sądu Wojewódzkiego w K. (k.24), postanowienia Sądu Rejonowego w K. IX Zamiejscowego Wydz. Rodzinnych i Nieletnich (k.25), postanowienia Sądu Rejonowego w T. (k.26-27), przelewu z rachunku (k.28), zawiadomienia Sądu Rejonowego Wydz. Ksiąg Wieczystych w S. (k. 29), pisma pełnomocnika powoda z dnia 31 lipca 2015 r.- zawiadomienie o wadzie (k. 46-48), pisma o odstąpieniu od umowy z dnia 2 września 2015 r. wraz z dowodem doręczenia (k. 51-57), wniosku powodów do Sądu Rejonowego w T. Wydz. Rodzinnego i Nieletnich (k.58-62),

ksiąg wieczystych o numerach: (...), (...), (...),

akt sprawy I Ns (...) Sądu Rejonowego w S., akt sprawy INs (...) Sądu Rejonowego we W., akt Km (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P..

Jak wynika z zeznań stron zarówno powodowie jak i opiekun prawny pozwanej nie wiedzieli, że dla zbytej nieruchomości założona jest druga księga wieczysta, gdzie wpisani są inni właściciele niż G. R.. Okoliczność ta została przyznana przez strony i nie była sporna. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. B. (k. 159-160), J. K. (2) (k. 216-217), bowiem znalazły potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych, w tym w zeznaniach obu stron.

Zeznania świadka A. P., Z. O. nie były istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe pozwanej, bowiem dążyły jedynie do przedłużenia procesu, okoliczności sprawy zostały już w pełni wyjaśnione, a zebrany materiał dowodowy wystarczający do jej rozstrzygnięcia. Należy też stwierdzić, że stan faktyczny nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje

Bezspornym jest, że w dniu 24 marca 2015 r. doszło do zawarcia pomiędzy stronami umowy sprzedaży, której przedmiotem było prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę numer (...). Pozwana w imieniu, której działał opiekun prawny w akcie notarialnym oświadczyła, że przedmiotowa nieruchomość wolna jest od wszelkich wad prawnych, praw lub ciężarów na rzecz osób trzecich, także tych nieujawnionych w księgach wieczystych oraz, że nie zostały dokonane żadne czynności prawne lub faktyczne ani też właściciel nie dopuścił się żadnego zaniechania podjęcia takich czynności, które mogłyby skutkować zmianą stanu prawnego nieruchomości lub jej obciążenia oraz, że nie są jej znane żadne inne okoliczności mogące mieć wpływ na zmianę wpisu w księdze wieczystej. Nie ulega wątpliwości, że zarówno pozwana jak i powodowie pozostawali w przekonaniu, że pozwana jest jedynym właścicielem nieruchomości, a ponadto nie byli świadomi istnienia dla tej samej nieruchomości drugiej księgi wieczystej, w której własność nieruchomości przysługiwała innym dwóm osobom.

Wpisane ostrzeżenia o niezgodności pomiędzy stanem prawnym ksiąg wieczystych a rzeczywistym stanem prawnym, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, wskazuje na brak możliwości rozporządzania rzeczą przez powodów skoro okazało się, że powodowie nie są wyłącznie właścicielami spornej nieruchomości. W świetle powyższych okoliczności należy stwierdzić, że sprzedana nieruchomość jest obciążona wadą prawną. Pozwana jest jedynie współwłaścicielem nieruchomości, a transakcja dotyczyła także udziałów, które do niej nie należą. Pozwana nie miała prawa dysponować nieruchomością (zbyć ją w całości) skoro nieruchomość jest przedmiotem współwłasności. Samo istnienie wady prawnej rzeczy sprzedanej nie pociąga za sobą nieważności, co słusznie podniósł pozwany, ale powodowie nie domagali się ustalenia nieważności umowy, a skorzystali z przysługującej im rękojmi. Prawo kupującego do odstąpienia od umowy jest najsilniejszym uprawnieniem w ramach przepisów o rękojmi.

Zgodnie z art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).

Sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo, jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej, a także, jeżeli ograniczenie w korzystaniu lub rozporządzaniu rzeczą wynika z decyzji lub orzeczenia właściwego organu: w razie sprzedaży prawa sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie prawa (wada prawna) – art. 556³ k.c.

W myśl przepisu art. 560 §1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Zgodnie z w.w. przepisem powodowie byli uprawnieni do odstąpienia od umowy sprzedaży, z uwagi na wadę prawną i ich oświadczenie było skuteczne. Odstąpienie od umowy jest jednostronnym oświadczeniem woli o charakterze prawnokształtującym. Fakt otrzymania pisma o dostąpieniu został przyznany przez pozwaną. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanej o nieskuteczności odstąpienia, z uwagi na brak wezwania do usunięcia wady i podjęciu przez pozwaną czynności zmierzających do usunięcia wady. Przepis art. 560 § 1 wyraźnie stanowi, że kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych dolegliwości dla kupującego wadę usunie (a nie jak twierdzi pozwana niezwłocznie przystąpi do usunięcia wady). Do chwili zamknięcia rozprawy wada nie została usunięta, a więc nie doszło do nie tylko niezwłocznego usunięcia wady, ale w ogóle pozwana nie usunęła wady.

Zgodnie z art. 574 § 1 k.c. jeżeli z powodu wady prawnej rzeczy sprzedanej kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny, może on żądać naprawienia szkody, którą poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, choćby szkoda była następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności, a w szczególności może żądać zwrotu kosztów zawarcia umowy, kosztów odebrania, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy, zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim nie odniósł z nich

korzyści, a nie otrzymał ich zwrotu od osoby trzeciej, oraz zwrotu kosztów procesu. Nie uchybia to przepisom o obowiązku naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

W ocenie Sądu żądanie powodów zasługiwało na uwzględnienie. Skoro nastąpiło skuteczne odstąpienie od umowy, to powodom należy się zwrot ceny zakupu nieruchomości i poniesionych kosztów sporządzenia aktu notarialnego. O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 §1 i 2 k.c. i art. 455 k.c. Skoro pozwana otrzymała oświadczenie o odstąpieniu od umowy wraz z wezwaniem o zwrot ceny sprzedaży w dniu 4.09.2015 r., należne odsetki zasądzono od dnia następnego. Natomiast mając na uwadze to, że pismo rozszerzające powództwa o kwotę 12.690,32 zł zostało doręczone pozwanej w dniu 2.03.2017 r. odsetki od tej kwoty zasądzono od dnia następnego, oddalając powództwo w zakresie żądania odsetek od tej kwoty od dnia 21.02.2017 r. do 2.03.2017 r.

O kosztach orzeczono zgodnie z wynikiem procesu mając na uwadze art. 98§ 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 i §13 ust 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2012 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm).

Zgodnie z art. 745 k.p.c., o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Przy orzekaniu o kosztach postępowania zabezpieczającego obowiązuje generalna zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Koszty tego postępowania wyniosły 11.755,60 zł oraz postanowieniem z dnia 17.12.2015 r. zostały ustalone koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym na kwotę 1.800 zł.

Na koszty w punkcie 3 wyroku 45.926,66 zł składają się koszty zastępstwa procesowego 10.817 zł, koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym 1.800 zł, koszty postępowania zabezpieczającego 11.775,60 zł oraz koszty poniesionej opłaty od pozwu 21.593 zł.

Mając na uwadze to, że w sprawie występowało dwóch pełnomocników z urzędu, początkowo został wyznaczony adw. M. K., który złożył odpowiedź na pozew wraz z wnioskiem o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu, a następnie na wniosek pozwanej o zmianę pełnomocnika zgodnie z wnioskiem został wyznaczony w miejsce poprzedniego - adw. M. S.. Należne pełnomocnikom koszty zasądzono w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2012 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm). w proporcji 1/4 i 3/4 należnej kwoty 8.856 zł.

Pełnomocnik pozwanej wniósł o zwrot kosztów dojazdu na 4 rozprawy w dniach 24.11.2016 r., 12.09.2016r., 24.11.2016 r., 2.03.2017 r. w łącznej kwocie 140 zł. Wobec czego zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. zwrot kosztów dojazdu na rozprawy w dniach 12.09.2016 r. (35 zł) i 24.11.2016 r. (40,40 zł) i 2.03.2017 r. (42,16 zł) łącznie 118 zł. Przyjęto ilość kilometrów w obie strony 80 zł i średnie spalanie paliwa samochodu marki V. (...) l na 100 km oleju. Koszt paliwa we wrześniu 2016 r. - 4,39 zł za litr (k.252), w lutym 2017 r. 5,05 zł za litr, w marcu 5,27 zł za litr (zgodnie z przedłożonymi rachunkami). Nie uwzględniono kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 24.11.2016 r., bowiem uczestniczyła w niej aplikantka adwokacka A. M., która nie wskazała środka transportu, a sądowi z innej sprawy wiadomo, że nie korzysta z samochodu pełnomocnika M. S..

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o nieobciążanie jej kosztami procesu. Postawa pozwanej w toku całego procesu, brak dobrej woli w rozwiązaniu tego problemu (początkowo powodowie zwrócili się jedynie o zwrot ceny sprzedaży) spowodowała konieczność wytoczenia powództwa i powstanie niniejszych kosztów. Sąd nie dopatrył się okoliczności, które uzasadniałyby nie obciążanie pozwanej kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego należnymi powodom w sytuacji złożonego wniosku pełnomocnika pozwanej i zasądzenia na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Małgorzata Krzyżak